



FOAIE PAROHIALĂ

2 - 8 februarie 2025

Parohia „Sfântul Gheorghe”

Oradea, str. Louis Pasteur, 26

www.parohiasfantulgheorghe.ro

Pr. Olimpiu: 0722/450.013; Pr. Ioan: 0762/698.455

SFÂNTUL MASLU

marți, 4 februarie 2025; ora 17.00

RUGĂCIUNE

În această zi prealuminoasă a întâmpinării Tale, Tu Te-ai arătat pe Tine Om, strălucind de nespusă dumnezeiască lumină, ca împreună cu Simeon să Te vedem față către față, să Te pipăim cu mâinile și să Te primim în brațele noastre ca să Te cunoaștem pe Tine ca Dumnezeu venit în trup. Pentru aceasta preamărim nespusă coborârea Ta și marea Ta iubire de oameni, că prin venirea Ta ai dăruit acum bucurie cerească neamului omenesc căzut de demult în păcat.

Pe noi, pe toți, care prăznuim dumnezeiasca Ta întâmpinare, învrednicește-ne ca împreună cu fecioarele înțelepte să Te întâmpinăm pe Tine, Mirele nostru Ceresc, cu candelile credinței și curăției aprinse să primim cu ochii credinței dumnezeiasca Ta față, să Te purtăm în inimi, în toate zilele vieții noastre, ca să ne fii nouă Dumnezeu și noi să fim poporul Tău.

Iar în slăvita și înfricoșătoarea zi a venirii Tale, când toți sfinții vor ieși în văzduh pentru marea Ta întâmpinare, învrednicește-ne și pe noi să Te vedem, și astfel pururea cu Domnul vom fi.

Mărire milostivirii Tale, mărire Împărăției Tale, mărireurtării Tale de grijă, Unule iubitorule de oameni, că a Ta este împărăția și puterea și mărirea, împreună cu Cel fără de Început al Tău Părinte și cu Preasfântul și Bunul și de viață făcătorul Tău Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Cu ocazia aniversării zilei dumneavoastră de naștere: **Maria Buza, Teodor Ioan Pogăceanu și Monica Sabău** în numele comunității Parohiei Greco-Catolice „Sfântul Gheorghe”, vă dorim sănătate, fericire și bucurii. Preoții parohiei vor celebra o Sfântă Liturghie, în ziua aniversării.

Când rugăciunea schimbă planurile Cerului

În duminicile de după Rusalii, ne-am obișnuit cu câteva lucruri. Ne-am obișnuit să vedem oameni care au nevoie de Isus și de aceea îi ies în cale într-un fel sau altul și îi cer ajutorul. Ne-am obișnuit să îl vedem deasemenea pe Mântuitorul cum răspunde imediat la astfel de apeluri izvorâte din suferință și credință. În sfârșit, am putut vedea cum cei de lângă Isus, mulțimea, blochează de multe ori comuniunea atât de mult dorită. Așa este în cazul orbului, așa este în cazul lui Zaheu. În evanghelia de astăzi constatăm o răsturnare de situație, fiindcă Fiul lui Dumnezeu pare surd la apelurile femeii, pe când ucenicii intervin în favoarea ei, rugându-l să o ajute. De unde această schimbare?

În primul rând mântuirea se împlinește după un plan al lui Dumnezeu care respectă timpul uman: Isus se naște în Betleem ca orice om, apoi așteaptă atâția ani în Nazareth, stând împreună cu Maria și Iosif și așa mai departe. Ne-am aștepta parcă din când în când ca Dumnezeu să sară etape tocmai fiindcă este Dumnezeu, însă vedem un ritm și un pas adaptat pasului nostru. Răspândirea Evangheliei și a Împărăției Cerurilor se împlinește în același fel: Mântuitorul începe cu poporul ales pentru a lărgi mai apoi predicarea prin apostoli la toate neamurile.

Partea minunată din evanghelia de astăzi este să vedem cum la insistențele noastre, la rugăciunile noastre, Dumnezeu este dispus să-și schimbe planul. O vedem pe femeia din părțile Tirului și ale Sidonului cerând ajutor. Așa însă cum anunța Isus ucenicilor, nu este încă vremea păgânilor. După Înviere doar, Isus își trimite ucenicii să predice la toate neamurile, până la marginile pământului. Deocamdată predicarea este rezervată poporului ales și de aceea Isus își continuă drumul și planul ca și cum nu ar auzi strigătele de ajutor. Aici are loc însă o schimbare radicală: femeia insistă, femeia continuă să spere și să creadă și face apel la o pâine unică din care cere doar bucățele, firimituri. Este interesant de văzut un episod oarecum similar în care Mântuitorul înmulțește pâinile și îi pune pe ucenici să strângă firimiturile, ca și cum nimic nu trebuie să se piardă. Ucenicii vor trebui să distribuie aceste părțicele în misiunea lor printre păgâni după Învierea și Înălțarea la Cer a Domnului.

Să nu uităm că suntem și noi la origine păgâni. Suntem moștenitori doar prin credință și nu prin originile noastre. Strigătul cananeencei să ne fie de aceea semn de speranță în momentele în care totul pare pierdut, în cele în care Cerul pare surd la rugăciunile noastre. Mama Sfântului Augustin s-a rugat zeci de ani pentru convertirea fiului ei și doar într-un sfârșit Domnul și-a arătat îndurarea. Dacă Sfânta Monica a așteptat atât de mult, suntem noi îndreptățiți să ne îmbufnăm sau să ne plictisim?

PS Claudiu, Episcopul Eparhiei de Cluj-Gherla